

til at kunne have Die med disse, idet der nemlig foreslaas, at saadanne Forretninger skulle anmeldes for Politiet, saa at det vides, hvor de findes. Da nu Loven i det Hele taget har givet Politiet eller Tilshynet — hvad Slags Tilshyn, man nu end vil etablere — Afgang til Meierier og Smørlagere, vil der altsaa ogsaa ved disse Anmeldelser af Patningsforretninger blive givet det Afgang til at føre Tilshyn med, hvad der foregaar i disse Forretninger. Jeg skal sige til, at dette kun er det første Skridt paa denne Vej. Der er stærk Tilbøielighed oppe blandt Landmændene til at gaa et Skridt videre og komme dertil, at man bestemte visse Mærker til Patningsmør i Mod sætning til Meierismør fra de store Meierier og Andelsmeierierne. Jeg nævner kun den Tanke, fordi jeg veed, den er oppe blandt Mange. Det vil maaske have sine Vanskeligheder at faae Skigt frem, men der er ingen Tvivl om, at med Hensyn til Faren for det udenlandske Marked har Patningsforretningerne langt større Betydning end al den Margarinefabrikation, der findes her i Landet. — Endringsforslaget under Nr. 25 omhandler Tilshynet. Regjeringsforslaget har i den Henseende tre Tilshynshavende, tre dertil ansatte Embedsmænd. Flertallet anser disse tre Embedsmænd for at være ganske overflødige. Det virksomme Tilshyn, som kan være tilstede alle Begne, kan ikke være Andet end Politiet og Toldvæsenet. Disse tre Mænd skulde vel ho den ene i Kjøbenhavn og de Andre i Aarhus, Frederikshavn eller Esbjerg, og hvor det saa end skulde være, kan det jo kun være de tre Steder, hvor de ere tilstede. Men for at føre Tilshyn med en Lov som denne maa Tilshynet være allestedsnærværende, overalt, hvor Smør og Margarine forefindes, og det kan ikke være Andet end Politiet og Toldvæsenet. Flertallet har derfor ikke været tilbøieligt til at gaa til overflødige Foranstaltninger, men i og for sig er det et Punkt af mindre Betydning. Skulde man sætte særdeles Pris paa at faae de tre Embedsmænd, vil det sandsynligvis ikke være det, hvorpaa Loven vil komme til at strande. Endringsforslaget under Nr. 29 gaar ud paa at paahyde jævnligte Undersøgelser, hvad vi nu se, at Politiet i Virkeligheden gjør, idet det foretager Maffiaer hos de forskjellige Handelende for at prøve, om de foretage saadanne Forsælfstninger. Det foreslaas her gjort til Pligt; uden at man dog har villet gaa til at bestemme visse Tidspunkter, visse Mellemrum, saa dog, at der med passende Mellemrum skal foretages saadanne Undersøgelser, selv om der ikke finder nogen Anmeldelse Sted eller foreligger nogen

Mistanke. Endringsforslaget under Nr. 30 staar i Forbindelse med den Tanke, der ligger til Grund for Endringsforslagene under Nr. 23 og 24. Det er ogsaa en Forskrift, der skal værges imod Forsælfstninger i Meierier. Det gaar ud paa, at denne Lov, den eventuelle Smørlov, i Forbindelse med Straffelovens Bestemmelser om Meddelagtighed skal opslaas i ethvert Meieri, hvor der benyttes fremmed Hjælp, og ethvert Fabrikations- og Handelslokale, som omfattes af denne Lov. Det vilde, for at udføre dette, være nødvendigt, at Indenrigsministeriet lod tilveiebringe et saadant Aftryk, som egnede sig til Ophængning, en Papplade eller Vignette, som kunne hænge paa de forskjellige Steder. Vi have været noget i Tvivl om, hvorledes Forpligtelsen skulde redigeres overfor Meierierne. At bestemme, at en saadan Lov skulde ophænges i ethvert Meieri, vilde være at gaa altfor meget i Detailler. Der findes Meierier, hvor der kun holdes en eller et Par Køer, hvor det ikke vilde komme til at spille nogen videre Rolle, og hvor det ogsaa vilde være vanskeligt at gennemføre. Vi have valgt en Begrænsning, som jeg anser for at være tilfredsstillende, idet vi have sagt i Paragrafen: „Ethvert Meieri, hvor der benyttes fremmed Hjælp“. Det er et Kjendemerke, som jeg tror, vil findes tilstrækkeligt, saa at ethvert Meieri af nogen Betydning kommer ind under Loven. — Endringsforslaget under Nr. 31 gaar ud paa, at de Undersøgelser, som Loven giver Anledning til, skulle foregaa i et af Statens Laboratorier. Man mener altsaa et af de bestaaende, Universitetets eller Landbohøjskolens. Tanken er dermed, at man vilde finde det meget urigtigt, at Loven gav Anledning til at foretage disse Undersøgelser i et privat Laboratorium. Man kjender jo ikke, hvorledes et saadant Laboratorium kan være stillet. Det Naturlige vil være, at det bliver offentlige Laboratorier, der benyttes. Men i Forbindelse dermed har der været reist Spørgsmaal Udvalget om Tilveiebringelsen af et almindelig Statslaboratorium for Undersøgelse af Levnedsmidler. Naar et saadant bliver bragt tilveie, er det naturligt, at Undersøgelserne i Følge denne Lov blive henlagte til et saadant Laboratorium. Det er muligt, at de nu bestaaende Laboratorier, Universitetets og Landbohøjskolens, ville have ondt ved i Længden at kunne besørge det Arbejde, denne Lov paalægger dem. Men der er jo heller ikke Tvivl om, at vi senere komme til at bygge et saadant Laboratorium. Tanken derom har været fremme tidlige. Da der forhandlede om Loven om forfælskede Levnedsmidler, blev